

кръвтъ му размесена съ тая на Полифонть течеше като порой. И стражаритъ разбърены отъ това убийство спуснаха ся и обиколиха побѣдительтъ. Тогава майка му... Ахъ! на която матерната ѝ любовъ вдъхна дързость отиде при стражаритъ които съдяха околъ Ежистъ. “Спрете, спрете, войници, що правите, той е сынъ ми, убийте мене, мене злощастна що съмъ го хранила! Врѣхъ тия думи на царицата които възбудиха сърдцата на присѣтствующитъ явиха ся всичкитъ ни пріатели и ся положиха между нея и войницитъ. Ахъ! ужасно зрелище! въ сщѣтъ минута Нарбасъ, жьртвенника ся намери разсипанъ, тукъ тамъ по земята сж гледаха остаткитъ му разпрѣснати и облѣни въ кръвь тж на непріателитъ, дѣтца поломьртвы кръщяха въ рѣцетъ на майкитъ си, братъ съ братъ сж біеха, войници, жьрцы, пріатели единъ врѣхъ другъ натрупани, мрѣха отъ ранитъ си. Меропа, и Ежистъ, завлечены по между тия безрѣдицы отъ множеството изгубиха ся отъ очитъ ми, тогава, облѣна въ кървы азъ тргнахъ да гы търся, нъ одговора на народа не ма увѣряваше никъкъ, отъ врѣдъ сж дигаха гласовъ. “Той умря, той пада, той е побѣдитѣль. „Поломьртва, азъ сполучихъ едвамъ да избѣгна и да ся върнѣ, дойдете